

Zuid Engeland

door Luuk - 6 juni 2013

Deze reis heb ik samen met Otto gereden in mei 2013.

We zijn op maandag 20 mei om 6 uur 's morgens weggereden vanaf het 'Brugrestaurant' aan de A4 naar Calais. Uiteraard via de snelste route, want er stond in Engeland nog een rit van 200 km gepland. Het was tweede Pinksterdag en dat scheelde weer veel files bij Antwerpen.

De overtocht kan gedaan worden vanuit Calais met de ferry of via de Eurotunnel. De veerboot is iets goedkoper, maar de rit door de Eurotunnel met de trein is sneller.

Voor de motorrijder is het goed om te weten dat de motor op de ferry vastgezet moet worden met spanbanden, terwijl dat niet hoeft als per trein wordt gereisd. Daar volstaat de jiffy en de motor in z'n eerste versnelling zetten. De Eurotunnel heeft daarom bij mij de voorkeur.

Je moet 30 minuten voor vertrek aanwezig zijn en de reistijd is ca. 30 minuten. In Folkstone kan je ook heel snel weer gaan rijden, deze keer aan de linkerkant van de weg. Er is een uur tijdsverschil tussen Engeland en Nederland, waardoor de dag een uur langer duurt.

Overtocht via de Eurotunnel - eenvoudig en zonder vastsjorren

De route die voor deze trip is gemaakt, loopt vanuit Folkstone naar het meest westelijke puntje van het Verenigd Koninkrijk, Land's End. Per dag staat, behalve op de eerste en laatste dag, zo'n 250 km gepland. Dit is een afstand die op een dag goed te rijden is, ondanks de 'trage' Engelse wegen.

Er zijn op internet weinig routes door dit gebied te vinden. Papieren kaarten, informatie uit www.viamichelin.nl en Google Streetview zijn de enige informatiebronnen.

Op de eerste dag zijn we eerst, geplaagd door een constante motregen, naar Calais gereden. Na de tocht door de tunnel was het droog en zijn we begonnen aan de etappe naar Fishbourne, een klein plaatsje te westen van Chichester. Onderweg, op het mooiste punt van de route, kregen we een enorme stortbui over ons heen. Hierdoor was er niet echt te genieten van het prachtige uitzicht over het Kanaal. Bij regen zijn de wegen in Engeland niet prettig te rijden, vanwege de pekstrepen die we ook al uit België kennen.

Mooie rit langs de kust - regen werkt erg tegen

The Woolpack Inn - pub met hotel en dus ideaal

Na een uiteindelijk toch mooie rit zijn we aangekomen bij ons eerste hotel, de Woolpack Inn. Een pub met een er naast gelegen hotel gedeelte. Dat de meeste pubs op maandag geen voedsel serveren was voor ons nieuw, maar de lokale Indiër bood uitkomst. De kamers in het hotel waren prima en die nacht dan ook heerlijk geslapen.

Het is mooi onderweg - vele gele velden maken het heel fleurig

De volgende dag ontbijten en beginnen aan de tweede etappe naar Branscombe. Wederom een prachtige rit en deze keer zowaar een droge dag. Het hotel, de Keystone Lodge at Bulstone, bleek een familiehotel te zijn. Een ouderslaapkamer en een kinderkamer en een gezamenlijke badkamer. Otto voelde zich niet zo kinds meer, dus na enig aandringen kregen we ieder een aparte ouderslaapkamer. Een ietwat vreemd hotel, echt Engels en in de 'middle of nowhere'. Overigens zou ik hier een volgende keer niet meer naar toe gaan, vanwege de afgelegen locatie. Niet te min heerlijk geslapen en ontbeten voor de derde rit naar Lands End en onze overnachtingsplek in Marazion.

Dartmoor National Park - schitterend

De route was echt schitterend en vooral het Dartmoor National Park bleek een pareltje te zijn.

Lands End - het meest westelijke punt van Engeland

Verder door naar het verste punt van deze reis, Lands End. Ook hier prachtige landschappen en mooie weggetjes. Lands End zelf is natuurlijk wel erg toeristisch, maar op onze aankomsttijd, om 16:30 uur, was het al lekker rustig. Schitterend.

Daarna nog een stukje rijden naar onze vakantiebungalows in Marazion. Het bleken prima huisjes te zijn, op vijf minuten lopen van het dorp dat aan zee is gelegen. Vanuit het dorp heb je een mooi uitzicht over de St. Michaels Mount, dat erg doet denken aan de Mont San Michel in Bretagne.

Lands End - even op de foto met de motoren

Port Isaac

De volgende dag rijden we langs de kust verder naar het noorden. Wat een schitterend landschap en ook erg veel mooie dorpjes. Het meest aparte dorp was Port Isaac, een oud vissersdorpje. De weg naar het dorp had een dalingspercentage van 25% en de andere weg het dorp uit deed daar niet voor onder. Prachtig!

Het eindpunt voor vandaag was het dorpje Lynmouth. Volgens de gegevens moet dit een heel mooi hotel zijn, met een hoge beoordeling. De prijs van 39 pond, inclusief ontbijt, deed me eigenlijk twijfelen. Het hotel bleek alle verwachtingen ver te overtreffen en dit was absoluut het beste en leukste hotel van deze reis, met prachtig uitzicht over de oude vissershaven.

De haven van Lynmouth, met rechts Hotel Bath

Stonehenge

De volgende dag zadelen we weer op om weer richting het oosten te rijden. Wederom een schitterende rit door mooie landschappen en dorpjes. Ook Stonehenge staat op het programma en dat moet je natuurlijk gezien hebben als je in de buurt ben. Tijdens het laatste uur worden we nog onaangenaam verrast door een flinke plensbui. Het hotel in Alton was gauw gevonden en de spullen waren snel weer droog. Wederom een uitstekend hotel met fijne kamers, prima restaurant en bar.

Voor de volgende dag had ik een wat snellere route gemaakt, richting Folkstone. Wederom een prachtige route en nog sneller als ik dacht. We waren ruim 2 uur te vroeg in Folkstone om er dan achter te komen dat het treinschema behoorlijk verstoord was. Een vertraging van twee uur stond er op het programma; In totaal 4 uur wachten dus. Ik had gepland om rond 22:00 uur terug in Aalsmeer te zijn, vóór de voorspelde buien. Maar het werd dus later en de voorspelde buien waren wel op tijd. Vanaf Antwerpen door zware regenbuien gereden en ik heb het nog nooit zo koud gehad op de motor.

Terugkijkend op deze rit door Zuid Engeland, kan ik alleen maar constateren dat dit een vreselijk leuke en mooie tocht was. Zuid Engeland is mooi en eigenlijk veel mooier dan ik gedacht had. Ik kan deze rit dan ook bij iedereen van harte aanbevelen. Ook de kosten zijn relatief laag: de overtocht via Eurotunnel was 103 euro p.p. (voor heen- en terugweg samen) en aan de hotels waren we per persoon £ 223 kwijt (5 overnachtingen).

De routes en verdere gegevens zijn ook op de website te vinden